

det med den behandling, man giver psykisk syge.

Derfor er det afgørende at give lovhjemmel, så vi kan gøre os nogle erfaringer. Nogle har kaldt det – sådan populært sagt – en lille kommission, der sidder og vurderer de her sager. Det er måske nogle få sager, men det er afgørende at få afdækket, om der er nogle ting, vi kan gøre langt bedre, end vi gør i dag, netop for at undgå, at psykisk syge begår kriminalitet.

Det synes jeg er vigtigt, og jeg vil gerne anbefale lovforslaget. Venstre støtter varmt op om at få afdækket problemerne, og dermed også at få taget hånd om dem i fremtiden.

René Skau Björnsson (S):

Forslaget er en opfølgning på det forslag til vedtagelse, som et enigt Folketing vedtog i slutningen af marts måned, hvor regeringen blev opfordret til at lave en masse undersøgelser af nogle af de situationer, hvor en psykisk syg har begået personfarlig kriminalitet, til brug for kvalitetsudvikling på det her område.

I Socialdemokratiet lægger vi stor vægt på at få undersøgt sammenhængen mellem alvorlig personkriminalitet og psykisk sygdom. Den viden, vi her kan få indsamlet, skulle gerne være med til at højne kvalitet og viden i psykiatrien.

Vi kender alle til historierne, hvor alvorligt psykisk syge bliver glemt på de almene psykiatriske afdelinger eller varetægtsfængslet i flere måneder, mens der laves en mentalundersøgelse. Og ikke mindst kender vi de enkelte sager, hvor det går rigtig galt med overfald og mord. Bl.a. derfor bakker vi op om det her lovforslag, der skal medvirke til at forbedre kvaliteten i den behandling, man får.

Kl. 13.35

Forslaget skal give os en større viden, et bedre indblik i, hvorfor nogle sindslidende begår grov kriminalitet, og om det kunne være undgået. Vi skal anvende erfaringer og løsninger fra tidligere sager, så systemets fejl, det, der er sket før, kan forebygges og ikke bliver gentaget.

Det er vigtigt, at kriminelle med psykiske lidelser får den rigtige behandling, så vi undgår, at de igen begår forbrydelser. Målet må være at få psykiatrien til at fungere bedst muligt, hvad angår kvalitet og viden. Det kan de her undersøgelser af behandlingsforløbet for de dømte psykisk syge, der har begået alvorlig personfarlig kriminalitet, være med til at bane vejen for.

Vi lægger i Socialdemokratiet stor vægt på, at det bliver understreget, at hensigten ikke er at

placere skyld i et behandlingsforløb, men at lære af det forløb, der har været, og gøre det bedre derefter.

Lovforslaget, som det ser ud nu efter de rettelser, der er lavet på baggrund af høringssvarene, ser efter vores mening meget fornuftigt ud. Vi vil under udvalgsarbejdet stille enkelte spørgsmål, bl.a. vil vi gerne have uddybet, hvad der sker efterfølgende med de meget personfølsomme oplysninger, og hvordan det ser ud med forældelsesreglerne, men vi går positivt ind i lovbehandlingen.

Så har jeg lovet SF's ordfører, der ikke kan være til stede, at sige, at de også er positive over for lovforslaget.

Anita Knakkegaard (DF):

L 41 er et lovforslag, der gør det muligt at undersøge behandlingsforløb, hvor psykisk syge begår alvorlig personfarlig kriminalitet, for at se, om der har været sammenhæng mellem behandlingstilbuddet og den kriminalitet, de har begået.

Ved at bruge den eksisterende viden håber man i fremtiden at kunne mindske risikoen for, at psykisk syge begår personfarlig kriminalitet, herunder drab og voldtægt. Det drejer sig om sindslidende, der har begået alvorlig personfarlig kriminalitet, og som inden for 6 måneder forud for, at det straffare forhold fandt sted, har været i kontakt med det psykiatriske behandlingssystem.

Hvis lovforslaget vedtages, vil det blive muligt at videregive oplysninger uden samtykke vedrørende visse behandlingsforløb. Dog skal den person, det drejer sig om, altid først spørges, om vedkommende vil give sit samtykke. Vedkommende vil altid have krav på aktindsigt i arbejdsgruppens arbejde.

De oplysninger, der drejer sig om, kommer fra involverede sundhedspersoner, politi, anklagemyndighed, de sociale myndigheder m.v., hvor vedkommende har været involveret.

Det er Sundhedsstyrelsen, der træffer afgørelsen om, hvorvidt et behandlingsforløb skal undersøges på baggrund af anklagemyndighedernes oplysninger, hvor personer er blevet idømt en foranstaltning efter straffelovens §§ 68-70.

Der nedsættes en arbejdsgruppe på seks medlemmer: en fra Sundhedsstyrelsen, en fra embedslægeinstitutionen, en fra politiet eller anklagemyndigheden, en speciallæge i psykiatri, en repræsentant med socialfaglig indsigt og en repræsentant fra SIND. Der påhviler arbejdsgrup-